

OBNOSZONY (1) *part praet pass impf*

N pl subst obnosz(o)n(e).

Składnia dopełnienia sprawcy: obnoszony od czego.

Sł stp s.v. obnosić, Cn, Linde brak.

Noszony w różne strony, miotany bez celu; przen:

*Wyrażenie: »tam i sam obnoszony«: Cić Ią Imrodowie ná bieśiádách Iwoich [...] Iámych siebie páfący/ obłoki bezwodne od wíátrow tám y Iám obnoszone [*nubes sine aqua quae a ventis circumferentur*]/ drzewá ieśienne/ nieużyteczne/ dwákroć pomárłe/ wykorzenione *WujNT Iudae 12.**

Cf **OBNOSIĆ**

MC